

עירובין ז. (ש 14 מהסוף) עד ח. (ש 11 מהסוף)

ביאורי מושגים
חוף ים כמחיצה - אם הזוית של קו המים היא כזאת שבארבע אמות הגובה עולה עשרה טפחים (22.6°) - החוף נחשב כמחיצה (אפילו אם המים מכסים אותו כיוון שהמים לא מבטלים את המחיצה!!!).

מבוי מפולש

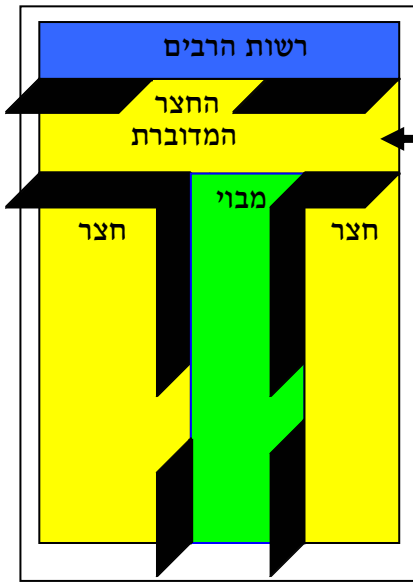
1. פתוח משני צידיו לרה"ר - מח' תנאים כיצד יש להתירו.
2. פתוח מצד אחד לבקעה (כרמלית) - מספיק לחי/קורה בכל צד.
3. פתוח מצד אחד לרחבה - אין צריך כלום בצד של הרחבה.

הגבלות:

1. צריך שהמבוי יהיה פתוח למרכז הרחבה ולא לצידה.
2. אם יש פירצה ברחבה לרה"ר אסור שהיא תהיה ממול פירצת המבוי.
3. צריך שהרחבה תהיה של רבים ולא של יחיד (ביחיד אנו חוששים שיבנה בתים נוספים ברחבה - וכך התנאי הראשון הדורש שפתח המבוי יהיה למרכז הרחבה לא יתממש).

העקרון לפיו **רק ביחיד אנו חוששים לשינוי מצב קיים גם לגבי אשפה.**

ניתן להחשיב אשפה כדופן, רק כשהיא של רבים - **אשפת יחיד עלולה להתפנות ולכן אין להחשיבה כדופן.**

חצר שבאמצע שתי הדפנות שלה יש פתחים, אחד בכל צד. פתח אחד פתוח לרה"ר, והפתח שבצד השני פתוח למבוי.

רב: המבוי הפרוץ אליה - אסור בטלטול.

כיצד יש להבין את רב:

אפשרות א': רב חלק על קביעה מס' 3. לפי רב גם אם המבוי מפולש לרחבה יש צורך בתיקון בכל צד.

אפשרות ב': רב קיבל את קביעה מס' 3. רב אסר את המבוי לא בגלל שהוא מפולש אלא משום שלא עירבו בינו לבין החצר.

למסקנה: הגמרא קיבלה את אפשרות ב'.
 לכן כולם מסכימים ש:
 א. מבוי המפולש לרה"ר לא צריך תיקון.
 ב. מחיצה הנראית מצד אחד - אינה מחיצה.

לפי אפשרות א' רב חלק על רב יהודה (שעומד מאחורי קביעה מס' 3) בשתי הלכות:

- א. האם מבוי המפולש לרה"ר צריך תיקון (רב: צריך, ר"י: לא צריך).
- ב. האם כאשר יש מחיצה הנראית רק מצד אחד (מהמבוי לא רואים שום מחיצה לחצר, ומהחצר רואים מחיצה אל המבוי) היא נחשבת מחיצה (ואין צריך עירוב למבוי, כך סבר רב) או שאין זו מחיצה (וצריך עירוב, כך סבר ר"י).